Написав Діана Парипа
П'ятниця, 28 серпня 2020, 12:29

А в повітрі ніжно пахне осінню...
Ранки вже прядуть густий туман.
Шелестить струнка береза косами,
Сонця диск виблискує з-за хмар.

Тішить сад плодами соковитими...
Без колосся вже поля стоять.
В світлий час і в дні, дощами вмитими,
Бачу милість Божу й благодать.

Боже, Твоє літо теж закінчиться:
Літо милосердя й доброти.
З чим ми станем на порозі вічності,
З чим тепер прямуємо туди?

Чи гнітить тягар важкий непрощення?
Чи туманом вкрилися шляхи?
В світі цім, де мало так хорошого,
Як крізь мряку впевнено іти?

Як дійти до бажаної пристані?
Впевнено іти, не навмання.
Скільки ще сторінок не написано?
Скільки ще років чи днів життя?

Літо ще буяє. Милість Господа
Ще над нами: ллється через край.
Може, ми попросим в Нього прощення
За гріхи і знімемо тягар?

Може, в когось пісня не доспівана?
І нема мотивів, нот і слів?
Може, важко стало жити з вірою
І надії вогник вже дотлів?

Може, все не так, як планувалося?
Скільки вже прийшло розчарувань!
Скільки раз вставав ти, спотикаючись?
Скільки раз вглядався в синю даль?

А Господь чекає. Добрий, люблячий,
Він, як батько сина, тебе жде.
Забере твої всі болі й труднощі,
Й зміниться умить життя твоє.

Хай це літо не пройде без користі,

Хай зростають в нас плоди добра.
З чистим серцем, розумом і совістю
Зустрічаймо блиск нового дня!

12.08.2020